

קוז'אק באן'עדן

טאלי טאבלס ושמעון עדן בעיצומו של ריקוד בעדן סלון שבברלין. עסקיו של שמעון עדן מת' רחבים ולאחרונה אף רכש אולם קולנוע ענק כדי להפכו לדיסקוטק עממי לבני-נוער.

„אף אחד לא מפסיד. כולם נהנים. זה הפך כבר למסורת שראשי-העיר מארח אצלי את כל אורחיו החשובים. או שולח אותם אלי. אפילו תיירים החותכים את אירופה בשיטת הדולר ליום חושבים שהם יפסידו משהו אם לא יבקר אצלי. ויש בזה גם מאמץ עצום של יחסי-ציבור.“
וילי הארטמאייר נולד בברלין לפני 47 שנה. להוריו היתה שם חנות בדים. (המשך בעמוד 36)

„כתוצאה מכך יש אווירה של חופש בעיר, גם לאנשי העסקים וגם לאורחיהם. דווקא כשהמצב הכלכלי בגרמניה הורע, מצב עיסקה-ששועים וחייה-הלילה השתפר. זוהי מדינה סוציאליסטית. איגודי העובדים דואגים לאינטרסים של הפועלים ומבטיחים להם שכר ריאלי. לאנשים יש כסף לבלות. גם מחוסרי העבודה, המקבלים כ-70% משכרם דמי-אבטלה, באים לבלות. יש להם זמן והם לא היו עייפים.“

רוטרדם

שמעון לוי, שמגדויד גדול תלוי על צווארו, מוביל ריקוד רונדו במועדון שלום שהוא מנהל בעיר הנמל ההולנדית. הוא מקבל את תמיכתם של עיריית רוטרדם והממשלה ההולנדית לעסקי השעשועים הפורחים שלו.

ערבים ב„שלום“

מתופף מצרי וגיטריסט אלג'יראי מלווים את שירתו של שמעון לוי, כשבין קהל המבלים במועדונו ברוטרדם נמצאים מדי ערב ערבים רבים הבאים לכאן מכל מדינות-ערב.

פרנקפורט

שלמה דינו, שניהל מועדוני-לילה בפרנקפורט ובאמסטרדם. דינו, שחזר לארץ כדי לנסות ולהקים עסקי-שעשועים גם בתל-אביב, נראה בתמונה חברת אשתו הישראלית, אותה נשא במלחמת יום-הכיפורים.